

1 ובכדי שההתעוררות דיום השבת תומשך לימי החול - ששבת וימי החול הם בדוגמת אבות ובנים,
 2 כי (א) שבת היא בחינת (בינה) מוחין (הנקראים אבות), וששת ימי החול הם בחינת שש מדות (הנקראות
 3 בנים), ו(ב) משבת מתברכין כולהו יומין² - צריך מיד לקשר את ההתעוררות (של שבת בכלל, ובעלות
 4 המנחה בפרט) עם ענין של פועל (בענינים כאלו שמותר לעשותם גם בשבת), שעל-ידי-זה הנה ה"מעשה
 5 אבות" של שבת, יהיה "סימן לבנים", ימי החול.

* * *

6 ל. מאמר (כעין שיחה) דיבור-המתחיל ואשה אחת מנשי בני הנביאים גו'.

אגרות קודש

ב"ה, י"ז מ"ח, תשי"כ

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה להמברקים שנתקבלו, הברקתי היום, וז"ל.

"המברקים נתקבלו ואצפה להמשך בשורות טובות ובודאי ממלאים הוראות הרופאים
 למנוחה וכו' מתוך בטחון חזק וטוב לבב, בברכה - חתימתי".

וכנ"ל בודאי לא ימנעו הטוב מלהודיע בשו"ט ממצב הבריאות, בתוככי שאר עניינים בטוב
 הנראה והנגלה, וכנסח התפלה שאנו מבקשים ופועלים מבעל הברכות, הטוב לנו...

בהכתוב במברק שלי ע"ד מנוחה, הוא כפשוטו, על דרך הרגיל מהענינים הכי חשובים ומועילים
 בכגון דא, הוא ענין מנוחה כפשוטו, מנוחת הגוף ומנוחה פנימית מדאגות וכיו"ב, אף שלכאורה על
 הענין הזה נצטווה כאו"א בתכ"י, שהרי הבטחון בבורא עולם ומנהיגו וכידוע ביאור הבעש"ט בהשגחה
 פרטית ועד לפרטי פרטים - פועל ושולל שאין כל מקום לדאגה איזה שתהי' ולא עוד אלא שישוד הוא
 באמונה, וק"ל.

בודאי נתקבל הפ"ש מהאורחים מאה"ק ת"ו שהיו בפה במשך חדש תשרי חדש השביעי
 המושבע בכל טוב, ויהי רצון שתכה"י יבשר כל אחד אך טוב בגשמיות וברוחניות טוב האמיתי טוב
 לשמים וטוב לבריות וטוב העושה פירות, ובנקודה הפנימית אשר מתפשטים ומתרחבים העניינים
 ומתקיים הענין דיפצו מעינותיך חוצה ובקרוב ממש נזכה לקיום היעוד שבעקביו קאתי מר דא מלכא
 משיחא, והרי נכנסנו השנה לשנת המאתים להסתלקות הילולא של הבעש"ט, מקור המעינות הנ"ל.

בברכה לבשו"ט בכהנ"ל.

נ.ב.

אין סתירה להנ"ל ממש"כ בהנוגע לדאגה בעניני תורה ומצות כי הרי מבואר בסי' תניא קדישא
 אשר זמנים מיוחדים לזה וגם בשעת הדאגה הרי שמחה תקיעא בליבאי מסטרא דא, וק"ל.